

Wniosek.

W grudniu 1873 roku postawiło wniosek wielu posłów o utworzeniu drugiej szkoły realnej we Lwowie. Z powodu zamknięcia Wys. Sejmu wniosek ten nie został przez Wys. Sejm załatwiony. Z własnej inicjatywy Wys. Wydział krajowy wytoczył tę sprawę przed W. Ministerstwem i przed W. Radą szkolną krajową.

1. Zważywszy, że dotychczasowe usiłowania w tej sprawie nie odniosły szczęśliwych rezultatów.

2. Zważywszy, że dotychczasowa szkoła realna we Lwowie tak jest przepełnioną, jak żadna szkoła realna w całej monarchii, w skutek czego fizyczny stan uczniów, niemniej jak nauka i dyscyplina nadzwyczajnie cierpieć muszą.

3. Zważywszy, że milionowa ludność ruska w Galicyi nie ma ani jednej szkoły realnej, w której młodzież ruska w języku narodowym kształciłaby się mogła w kierunku realnym.

4. Zważywszy nakoniec, że ze względu na stosunek do Państwa i do sąsiednich krajów austriackich i europejskich dokładna znajomość języka niemieckiego jest nieodzownie potrzebną.

Wysoki Sejm raczy uchwalić:

Wzywa się c. k. Rząd do utworzenia drugiej szkoły realnej we Lwowie, w której przedmioty naukowe mają się wykładać częścią w języku ruskim, częścią w niemieckim.

Lwów dnia 3. października 1874.

Teodor Biłous,
wnioskodawca.

Janowski, Iwaniszow, Hajdamacha, Chrapek, Kocyłowski, Hubar, Bodnar, Michalski, Pietrusiewicz, Kulczycki, Szaszkiewicz, Kocko, Jaworski, Krasicki, Kozanowicz, Ozarkiewicz, Halka, Zakliński, Kowalski, Kaszewko, Fecak, Antoniewicz, Zawadowski, Pawlików, Kaczała, Lisiewicz, Jędrzejewski.

